רומעניע

אַהרון לעבעדעוו

עך, רומעניע, רומעניע, רומעניע,
+ די אַמאָליקע רומעניע, ניט די יעצטיקע רומעניע, די גוטע רומעניע
רומעניע, רומעניע, רומעניע.
געווען אַ מאָל אַ לאַנד אַ זיסע אַ שיינע
= געווען אַ מאָל, אַ מאָל, אַ מאָל, ניט הײַנט, אַ לאַנד אַ זיסע אַ גוטע אַ שיינע.

עך, רומעניע, רומעניע, רומעניע,
רומעניע, רומעניע, רומעניע, רומעניע.
+ אוי רומעניע, געוואַלד רומעניע, רומעניע, רומעניע
+ ווּו נעמט מען נאָך אַ לאַנד וואָס איז
געווען אַ מאָל אַ לאַנד אַ זיסע, אַ פֿײַנע.
= געווען אַ מאָל, אַ מאָל, אַ לאַנד אַ זיסע, אַ גוטע, אַ שיינע?

דאָרט צו וווינען איז אַ פֿאַרגעניגען.
וואָס דאָס האַרץ גלוסט דיר, דאָס קענסטו קריגן.
אַ מאַמעליגעלע, אַ פּאַסטראַמעלע,
אַ קאַרנאַצעלע, און אַ גלאַזעלע וויַין, אַהאַ!

אין רומעניע איז דאָך גוט, פֿון קיין דאגות ווייסט מען ניט;
ווײַן טרינקט מען איבעראַל, מע פֿאַרבײַסט מיט קאַשקאַוואַל.

הײַ דיגי דיגי דאַם, דיגי דיגי דיגי דאַם;
הײַ דיגי דיגי דיגי דיגי דאַם.
הײַ דיגי דיגי דאַם, דיגי דיגי דיגי דאַם;
הײַ דיגי דיגי דיגי דיגי דאַם.

אין רומעניע איז דאָך גוט, פֿון קיין זאָרגן ווייסט מען ניט;
ווײַן טרינקט מען, ס׳מעג זײַן שפּעט, מע פֿאַרבײַסט אַ קאַסטראַוועט.

הײַ דיגי דיגי דאַם, דיגי דיגי דיגי דאַם;
הײַ דיגי דיגי דיגי דיגי דאַם.
הײַ דיגי דיגי דאַם, דיגי דיגי דיגי דאַם;
הײַ דיגי דיגי דיגי דיגי דאַם.

+ אוי פּויעם וועסטרי טריי מאַשליני, אַשום בידאַר לעכמוטשיני,

עכליי גוצי, עכליי גוצי, טעיו בעסטע מאַכמאַטשעוו

דזינגמאַ, אײַ ייִדל די דאַם; (2)

באַם באָם, אײַ ייִדל די דאַם; (2)

אײַ, ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זײַן,

אײַ, אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומעניש ווײַן.

אוי וויי ג׳וואַלד, איך ווער משוגע, כ׳ליב נאָר ברינזע, מאַמעליגע,
כ׳טאַנץ און פֿריי זיך ביז דער סטעליע, ווען איך עס אַ פּאַטלאָזשעלע.

דזינגמאַ, טײַ טידל טי דאַם; (4)

= זים זים! אײַ ייִדל די דאַם;

= בום בום! אײַ ייִדל די דאַם;

= אַה אַה! אײַ ייִדל די דאַם;

= טשי טשי! אײַ ייִדל די דאַם;

אײַ, ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זײַן,
אײַ, אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומעניש ווײַן.

+ צו פֿיל עסן איז נישט גוט — ווייניק איז געזינטער,
און ווער סע האָט אַ פֿעטע ווײַב — איז יענעם וואַרם ווינטער,
אַראַם! דאַ ייִדל די דאַם
טראַ ראַם! דאַ ייִדל די דאַם
זים זים! דאַ ייִדל די דאַם
טשו טשו! דאַ ייִדל די דאַם.
אײַ ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זײַן,
אײַ אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומייניש ווײַן.

ווער עס האָט נאָר געלט אַ סך, יענער איז אַ קנאַקער,
אַן אייגענעם ווײַב איז טאַקע גוט, נאָר יענעמס איז געשמאַקער.
אַרראַם! דאַ ייִדל די דאַם
טראַ ראַם! דאַ ייִדל די דאַם
זים זים! דאַ ייִדל די דאַם
בלפּ בלפּ! דאַ ייִדל די דאַם.
אײַ ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זײַן,
אײַ אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומייניש ווײַן.
אַ אַ אַ אַ אײַ חי!

לומאַנעסטי, בוכאַרעסטי, פֿילאַנעסטי,

לומאַנעסטי, בוכאַרעסטי, לומאַנעסטי

אַ אַ אַ אַ אײַ טשאַו!

הײַ דיגי דיגי דאַם, דיגי דיגי דיגי דאַם.

...

בום בלים, בום בלים ...

[פּאַטשן אין מויל]

די רומענער טרינקען וויַין און עסן מאַמעליגע
ווער עס קושט זייַן אייגן וויַב, יענער איז משוגע.
דזינגמאַ, טיַי טידל טי דאַם; (4)
איַי, ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זיַין,
איַי, אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומעניש וויַין.

אַ ...

יקום פורקן מן שמיא,
שטייט און קושט די קעכנע, חיה,
אָנגעטאָן אין אַלטע שקראַבעס,
מאַכט אַ קוגל לכּבֿוד שבת.
זעץ! טיַי טידל די דאַם; (5)

איז משה חיים אָנגעקומען, דעם בעסטן חלק צוגענומען,
משה חיים, ברוך שמיל — כאַפּט אַ קיצל אין דער שפּיל,
זעץ! טיַי טידל די דאַם; (3)
זעץ!

און דאָס מיידל נעבעך בלאָזט זיך; אי זי וויל ניט נאָר זי לאָזט זיך
או!
לאָז זיך מיידעלע, לאָז זיך! (3)
דיַין מאַמע האָט זיך אויך געלאָזט.
טאַנצט מיידלעך, הוליעט האָפּעט; נעם דעם לאָפּנע, נאָמבע שיַיע,
מזל-טובֿ, ישׂראל שאָשע! פֿיר דעם מיידל, חיים יוסף,

זעץ! טיַי טידל די דאַם; (3)
זעץ!

איַי, שטאָט, שטאָט, שטאָט, שטאָט
יאַ די כניאַבלי יאַדני לובני,
כאָטשעט ליוביט, כאָטשעט דיעווקאַ,
ני קאָפּעקי, דיענגי ניעט!
זעץ! טיַי טידל די דאַם; (3)
זעץ!

האָפּ האָפּ האָפּ האָפּ האַ,
שטאַטן יאַטן האַפּן פּאַפּן,
טשידל די פּאַפּן האַ

האָ, גוט צו קושן איז אַ מויד ווען זי׳ז אַלט זעכצן,
ווען מען קושט אַן אַלטע מויד, הייבט זי אָן צו קרעכצן,
זעץ! טיַי טידל די דאַם; (3)
האַ!

ווען אַ בחור טריט אַ מיידל, מיינט זי אַז ס׳איז אַ גליק,
ער טריט זי מיט אַן איַיסקרים סאָדע, קוועטשט עס אויס צוריק,

זעץ! טײַ טידל די דאַם; (3)
הע!

באַשאַפֿן האָט אונדז גאָט אַ וועלט, מיט נסים און מיט וווּנדער,

גאַליציאַנער מאַכן געלט — און ליטוואַקעס קינדער,

זעץ! טײַ טידל די דאַם; (3)

זעץ!

אײַ, ס׳איז אַ מחיה, וואָס בעסער קען ניט זײַן,
אײַ, אַ פֿאַרגעניגן איז נאָר רומעניש ווײַן.

אײַ, אײַ, אײַ!